

sådan, at Venstre og De Konservative altid sagde: Den enkelte foran systemet. Nu er Venstre og De Konservative jo kommet i regering, og så er det systemet foran den enkelte. Det synes jeg er relativt logisk, så det kan man godt forklare, når man sidder i regering.

Men at Dansk Folkeparti i den grad har ændret indstilling og siger: Nu er det systemet, der har forrang før den enkelte. Det synes jeg er helt uforståeligt. Man ændrer opfattelse fra i sidste uge til denne og siger: Nu støtter vi systemet frem for den enkelte. Der synes jeg, at Folketinget har krav på en forklaring på, hvordan man kan lave den form for kovending.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Gid jeg dog kunne give Socialdemokratiets ordfører ret i, at alle, der stemte for ændringsforslaget, stemte med hjertet. Men jeg må desværre indrømme, at der er sket en teknisk fejl, lettere og nemmere kan det faktisk ikke siges. Så der er ikke nogen grund til at skabe så meget furor over, at der kan ske en teknisk fejl i denne henseende. Så vi har ikke stemt med hjertet, og vi har hele tiden ment, at sådan som lovforslaget har været fremført, og sådan som der står i teksten, er der de muligheder ved først at kunne indgive en klage til Rigsarkivaren og derefter til ministeren – der er en klagemulighed. Derfor behøver man ikke oprette et klagenævn og en ekstra klageinstans.

For øvrigt er det også så få sager, der er, at det ikke er nødvendigt. Men så kan man sige, at selv en eneste sag selvfølgelig nødvendigvis skal have en ordentlig behandling, men det er så sandelig også mit indtryk, at de sager, der har været klaget over, har fået det. Så vi mener ikke i Dansk Folkeparti, at det er en nødvendighed.

Jeg vil én gang til sige, at det kun har været et spørgsmål om, at der er sket en teknisk fejl.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Den embedsmand, der er ansvarlig for det system, der siger nej til en aktindsigt, er også den, der skal afgøre, ifølge det, som fru Louise Frevert siger nu, og det, vi har fået afklaret igennem udvalgsarbejdet.

Oven i det har vi så muligheden for, at ministeren selv tager stilling – jeg tror nu ikke, ministeren helt alene sidder på sit kontor, men i hvert fald skal man ovre i ministeriet tage stilling til, om den øverste ansvarlige på området, der først

har meddelt et afslag og derefter fastholder et afslag, skal korrigeres eller ej.

Kl. 12.10

Jeg synes, det er indlysende, at der bør være mulighed for, at en borger – uanset, hvor mange det er, og jeg er enig i, at det er relativt få, det gør ikke sagen mindre for mig, fordi den er principiel – må have ret til at få prøvet sin afgørelse et sted, hvor den ikke bliver afgjort af den, der er ansvarlig for systemet; det burde være elementært.

Jeg er ked af at høre, at det har været en elementær hjertefejl, jeg havde håbet på en eller anden akut indlæggelse, men jeg må jo tage det til efterretning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det kunne være interessant at få at vide fra Dansk Folkepartis side, hvori teknikken ligger. Der er jo tale om, at systemet får forrang for den enkelte, men det er ikke teknik, det er jo politik.

I dag er det sådan, at ministeriet ansætter en rigsarkivar, og hvis rigsarkivaren siger nej, er det den, der har ansat rigsarkivaren, der skal bestemme, hvorvidt rigsarkivaren har handlet korrekt. Det vil sige, at systemet altid har forrang, og jeg troede sådan set, at det nærmest var det modsatte, Dansk Folkeparti grundlæggende stod for. Derfor kan man ikke sige, at det var en teknisk fejl, man lavede. Man har grundlæggende ændret opfattelse i sin stemmeafgivning fra i sidste uge til i dag. Derfor anmoder jeg om, at Dansk Folkeparti giver en politisk begrundelse for, hvorfor systemet skal have forrang frem for den enkelte.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare spørge Dansk Folkeparti, om man virkelig mener, at ministeren er uvildig, når det gælder klager over manglende arkivadgang, altså f.eks. klager over, at man ikke kan komme ind i det ene eller det andet offentlige arkiv. Mener Dansk Folkeparti virkelig dér, at ministeren er uvildig?

For hvis ikke ministeren er uvildig, betyder det jo, at man har et system, hvor der ikke er nogen uvildig klageadgang. Derfor vil jeg godt spørge, om det er et generelt synspunkt, som Dansk Folkeparti har også på andre områder, at der ikke skal være mulighed for at lave en klageadgang, der bliver afgjort af en uvildig instans,